

■ Пытальнік

Ці працягваецца работа па ўстаноўцы відэадэтэктараў на скрыжаваннях?

Вольга Анатолеўна,
г. Мінск.

Адказвае старшы інспектар па асобых даручэннях УДАІ МУС Ганна БАНДЫК.

Цяпер відэадэтэктары транспарту ўстаноўлены ў якасці экспэримента на скрыжаванні вуліц Казлова і Платонава ў Мінску. Таксама вядзецца работа па рэалізацыі праекта будаўніцтва падсістэмы відэакантролю аўтаматызаванай сістэмы кіравання дарожным рухам. У рамках гэтага праекта ўстаноўлены відэадэтэктары і іншае абсталяванне на светлафорных аб'ектах па праспекце Машэрава ў Мінску (ад вул. Казлова да вул. Ціміравава).

Мэта гэтага праекта — павысіць бяспеку дарожнага руху і павялічыць прапускную здольнасць праспекта Машэрава шляхам аптымізацыі работы святлафораў на падставе інфармацыі, атрыманай у рэальным часе ад дэтэктараў транспарту. Па меры развіцця гэтай сістэмы ў далейшым плануецца абсталяваць відэадэтэктарамі транспарту 90 скрыжаванняў на ўчастках першага і другога транспартных кольцаў Мінска (вул. Казлова, пр-т Пушкіна, вул. Арлоўская, вул. Аэрадромная, вул. Сурганава), а таксама на праспектах Незалежнасці, Дзяржынскага, Парыжскага, Ракасоўскага і інш.

Ці праўда, што ў Мінску збіраюцца пазбавіцца ад «ляжачых паліцэйскіх»? Чым іх заменіць?

Канстанцін Р., г. Шчучын.

Штучныя няроўнасці — гэта тэхнічныя сродкі арганізацыі дарожнага руху, якія прымяняюцца для прымусовага зніжэння хуткасці транспартнага патоку і, як вынік, павышэння бяспекі дарожнага руху ў патэнцыйна небяспечных месцах.

Шматгадовая практыка прымянення такіх прылад паказала іх эфектыўнасць. З улічэннем можна сказаць, што дзякуючы ім захавана не адна сотня жыццяў.

У той жа час штучныя няроўнасці не пазбаўляюць недахопаў — гэта і часавыя страты, і павышэнне ўзроўню шуму і вібрацыі паблізу іх, павелічэнне колькасці шкодных выдзяў.

Апошнім часам у Беларусі ўсё шырэй выкарыстоўваюцца іншыя спосабы для запавольвання руху транспарту, такія як канструктыўна выдзелены астраўкі бяспекі, завужэнне праезнай часткі, памяншэнне шырыні палос руху, штучнае змяненне траекторыі руху транспартных сродкаў. На пешаходных пераходах альтэрнатывай штучным няроўнасцям з'яўляецца таксама святлафорнае рэгуляванне.

Раённае аб'явілі аб выбары таго ці іншага спосабу залежыць ад шматлікіх фактараў і з'яўляецца задачай праекціроўшчыкаў і спецыялістаў па арганізацыі дарожнага руху. Таму з часам у асобных месцах пры правядзенні рэканструкцыі або капітальнага рамонтнага работ у няроўнасці могуць быць замененыя іншымі інжынернымі расшэннямі

ПІШУЧАЯ МАШЫНКА З САКРЭТАМ

НА ЭКСКУРСІЮ — У МУЗЕЙ МІЛІЦЫІ

Брэсцкай крэпасці. Там жа быў раскватараваны 132-і батальён канвойных войскаў НКВД. Адзін з байцоў гэтага батальёна, 18-гадовы Фёдар Рабаў, двойчы ратаваў жыццё замаліта Брэсцкай крэпасці, але ў чарговай атацы загінуў сам. Ён быў пасмяротна ўдастоены ордэна Айчыннай вайны, а яго імя навечна занесена ў спіс асабовага складу батальёна. Сёння батальённа не існуе — яго пераемніцай стала вайсковая часць № 5526 унутраных войскаў, якая дыслакуецца ў Брэсце, але імя Фёдара Рабава па-ранейшаму занесена ў спіс асабовага складу.

Да абароны Брэсцкай крэпасці прыраўноўваецца і падзвіг абаронцаў Брэсцкага вاکзала. Гэта буйны чыгуначны вузел, завалоданы якім захопнікам было неабходна. Супрацоўнікі міліцыі добра гэта разумелі і трымалі абарону практычна два тыдні, пры тым, што падвалы вакзала, з якіх яны адстрэльваліся, затопляліся вадой. Калі захопнікі зраўноўвалі, што вада на міліцыянераў не дзейнічае, яны пачалі зганяць да вакзала машыны з брудам з усяго Брэста. Сёння на вуліцы вакзала ўстаноўлена мемарыяльная дошка, прысвечаная яго абаронцам.

Тэрыторыя Беларусі была памежнай зонай усяго Саюза. Таму ў першыя ж дні вайны тут пачынаюцца высаджвацца парашутна-дэсантныя войскі, дыверсаны праціўніка. Для таго каб з імі змагацца, у беларускіх гарадах з'яўляюцца знішчальныя батальёны. Ствараліся яны з супрацоўнікаў міліцыі, дзяржбяспекі і ваеннаслужачых войскаў НКВС. Акрамя таго, з 2 ліпеня 1941 года да іх абавязкаў дадаецца дапамога ў эвакуацыі насельніцтва і маёмасці, ахова асабліва важных аб'ектаў, такіх як фабрыкі і заводы.

Ужо восенню 1941-га на аснове знішчальных батальёнаў пачынаюцца фарміравацца партызанскія атрады. Гэта сведчыць аб тым, што на тэрыторыі Беларусі не было практычна ніводнага партызанскага атрада, у склад якога не ўваходзілі б супрацоўнікі міліцыі. Напрыклад, партызанскай заставой у Капыльскім раёне кіраваў Вікенці Драздовіч. Да вайны ён быў начальнікам пашпартнага стала ў Копылі. Паблізу ад заставы адбыўся знакаміты Лаўскі бой. За чатыры гадзіны 18 байцоў заставы адбілі восем нямецкіх нападаў. Але, на жаль, усё яны загінулі. На месцы бою ўсталяваны абеліск. Пасля вайны знакаміты беларускі мастак Міхаіл Савіці прысвяціў гэтай падзеі карціну, якая ў арыгінале называецца «18». Сёння яна знаходзіцца ў партызанскай зале Музея гісторыі Вялікай Айчыннай вайны. У 1965 годзе Вікенцію Драздовічу было пасмяротна прысвоена званне Героя Савецкага Саюза. За гісторыю вайны ўсяго

Узначаліў вайну з бандытызмам першы пасляваенны народны камісар, а потым і міністр унутраных спраў — Сяргей Савіч Бельчанка. Барэльф з яго выявай сёння размешчаны на будынку міністэрства. А ў экспазіцыі музея прадстаўлена пісьмовая прылада, якая была яму падарана ў гонар вызвалення Мінска ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

Паколькі горад быў сур'ёзна разбураны, праехаць на машыне па ім было праблема тычна, таму ў Мінску з'яўляецца конная дывізія. Узначальвае яе ваенны кавалерыст — Леў Гінзбург. Ад пасады кіраўніка ён доўга адмаўляўся. Але яго ўсё ж угаварылі, а калі ў сталіцы з'явіўся матарызаваны дывізіён, узначаліў і яго. Пасля выхаду на пенсію Леў Гінзбург ужо не мог не ўдзельнічаць у дапамозе сталічнай міліцыі, таму нават у сталым узросце заставаўся дружнымікам.

Эксперыменты і феномены

Кажуць пра тое, што пачынаючы з 1960-х БССР была эксперыментальнай пляцоўкай для Савецкага Саюза. Усе новаўвядзенні, якія планавалі распаўсюдзіць на велізарную краіну, для пачатку правяралі на нашай тэрыторыі. Такі вопыт быў праведзены ў 1970-я гады і пасля атрымаў назву «Мінскі феномен». Нават калі вуліца была пустой, пешаходы царліва чакалі з'яўлення сігналу святлафора, перасякалі праезную частку толькі па «зебрах». Такага эфекту, як кажуць ветэраны ДАІ горада, дамагліся дзякуючы шчыльнай працы з прафсаюзнымі арганізацыямі, з усімі буйнымі прадпрыемствамі. Калі пешаход, ды і любы іншы ўдзельнік дарожнага руху, паўшаў ПДР, па месцы працы накіроўваўся адпаведны ліст.

Вынікам можа стаць, напрыклад, перанос воплуска з лета на зіму. Ці была яшчэ адна папулярная мера: пуццёку ў санаторый маглі перадаць іншаму, больш дысцыплінаванаму на дарозе чалавеку. Акрамя таго, на паліграфкампаніі імя Я. Коласа ўсталявалі бягучы радок, з дапамогай якой паведамлялі дадзеныя аб аварыйнасці. Падчас футбольных матчаў на стадыёне «Дынама», які былі надзвычай папулярныя, таксама размяшчалася інфармацыя са зводкаў. На праблемных скрыжаваннях дзяжурны інспектары з мегафонамі, якія заклікалі выканаць ПДР. Яны таксама паведамлялі пра апошнія вы-

дзевыя супрацоўнікаў міліцыі было прысвоена гэта высокае званне, яшчэ чацвёрта сталі пούнымі кавалерамі ордэна Вайсковага Славы, што лічыцца раўназначным.

Конная дывізія

У 1944 годзе Беларусь была вызвалена ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Пачаўся наступны няпросты этап у жыцці краіны — аднаўленне разбураных гарадоў і вёсак. Напрыклад, Мінск быў знішчаны на 88%. Гаворка ішла пра тое, каб горад наогул не аднаўляўся, а перанесці сталіцу ў Магілёў. Але ёсць дзве версіі, чаму Мінск усё ж такі застаўся нашай сталіцай. Першая, што праз яго праезджаў Сталін і кажаў: «Добры горад, трэба аднавіць». І другая, больш жыццёвая версія, што жонкі савецкіх кіраўнікаў папросту адмовіліся пераязджаць.

Адна з супрацоўніц пасляваеннай міліцыі — Эра Багдановіч, начальнік следчых аддзелаў горада Мінска, адразу пасля вайны разам з мужам, ваенным пракурорам, прышла ўдзел у Юр'евбергскім працэсе. Працавала яна на пасадзе супрацоўніка дакументальнай часткі. Цікава, што за ўдзел у працэсе ёй была падараная пішучая машынка «Алімпія», да якой прыкладалася пасведчанне, што яна мае права везці гэты падарунак у Савецкі Саюз. Падчас канцэрта да 100-годдзя беларускай міліцыі аркестр унутраных войскаў выканаў нумар «Сола для пішучай машыны з аркестрам». На сцэне з'явілася тая самая «Алімпія» з багатай гісторыяй. Дарэчы, яна да сённяшняга дня вельмі добра працуе.

Нельга сказаць, што з заканчэннем вайны сітуацыя ў краіне стабілізавалася. Першы пасляваенны час характарызаваўся ўсплёскам бандытызму. Большая частка бандаў дзейнічала на тэрыторыі Заходняй Беларусі, працягвалася гэта да 1953 года — толькі тады знікла апошняя. Банды даходзілі колькасцю да 200 чалавек. Супрацоўнікі міліцыі з імі актыўна змагаліся, нярэдка і цаной уласнага жыцця.

■ Тэма

КАКТЭЙЛЬ «ПАДРОБКА»

Як у Беларусі змагаюцца з продажам кантрафактнага алкаголю

За апошнія гады аб'ёмы паставак нелегальнага спіртнога ў нашу краіну павялічыліся. Значная частка прыпадае на спіртазмяшчальную вадкасць, увезеную з Расіі. Як правіла, перавозчыкі такія «напоі» ў пачылітровых каністрах, а пра іх прызначэнне і вытворцу можна толькі здагадацца — ніякай інфармацыі на этикетках у такой прадукцыі, вядома ж, няма. Але падмануць можа часам і цалкам прывабная ўпакоўка: «прадпрымальныя» вытворцы нярэдка спрабуюць падрабляць і элітны алкаголь.

Як раскажаў часова выконваючы абавязкі па пасадзе намесніка начальніка ўпраўлення галоўнага ўпраўлення па барацьбе з эканамічнымі злачынствамі крмінальнай міліцыі МУС падпалкоўнік міліцыі Аляксандр ПАГОСКИ, вырабленая самажумным спосабам гарэлка пры аптовай куплі ў Расіі ў пляч разоў таннейшая за арыгінал. Зразумела, што пра паняцці якасці ў гэтым выпадку не можа ісці і гаворкі. Так што акрамя пагаршэння эканамічнай сітуацыі цэнавы рынак цягне за сабой яшчэ больш значную праблему — рызык для здароўя, а часам і жыцця пакупнікоў.

Часцей за ўсё падрабляюць па-ранейшаму гарэлку, але гэта не значыць, што, купляючы іншы алкаголь у сумнеўных прадукцый, вы можаце адчуваць сябе ў бяспецы. Падрабленны каньяк, віскі, шампанскае, упрыгожаныя этикеткамі вядомых брэндаў, цалкам могуць трапіць да вас у рукі. Таму першы спосаб засцерагчы сябе ад іх з'яўлення на святочным сталае — рабіць закупкі толькі ў крамах рознічнай сеткі. На шчасце, за апошнія гады выпадкаў пападання на прылаўкі фальсіфікаванага алкаголю зарэгістравана не было.

Аляксандр Пагоскі таксама адзначыў, што ў Беларусі адсутнічае нелегальная вытворчасць моцных напояў. Мясцовыя псеўдабізнесмены абмяжоўваюцца разліццём суратага па тары. Каб змагацца з гэтай праблемай эфектыўна, беларускія праваахоўнікі цесна супрацоўнічаюць з расійскімі калегамі. Зараз вядзецца работа па ўдакладненні заканадаўчай базы. Разглядаецца варыянт увядзення крмінальнай адказнасці за вытворчасць, збыт і ўвоз у краіну кантрафактнага і фальсіфікаванага этылавага спірту, а таксама вадкасцёў, што змяшчаюць спірт, ужыванне якіх па неасцярожнасці пацягнула смерць. На думку падпалкоўніка міліцыі, гэта можа стаць дзейным

спосабам барацьбы з небяспечным прамыслам.

Зразумела, дадзеная праблема патрабуе комплекснага падыходу. Супрацоўнікі МУС працуюць у звязцы з прадстаўнікамі Дзяржаўнага мытнага камітэта, Міністэрства па падатках і зборах, сферы аховы здароўя.

Як правіла, вытворцы незаконна ўвезеныя ў нашу краіну спіртазмяшчальных напояў не маюць ліцэнзій на ажыццяўленне гэтай дзейнасці або вырабленая імі прадукцыя не заўяўлена ў адпаведных рэестрах. На гэтым акцэнтавала ўвагу намеснік начальніка ўпраўлення кантролю падакцызных тавараў МПЗ Ларыса БОЛТАЧ.

Загадчык Рэспубліканскага цэнтру наркалагічнага маніторынгу і прэвэнцыйнай логіі РНПЦ псіхічнага здароўя Аляксей КРАЛЬКО адзначае, што смертнасць ад выпадковага атручэння спіртнымі напоямі з 2011 года зніжаецца. Калі ў той перыяд на душу насельніцтва прыходзіла каля трох літраў няўлічанага дзяржавай спіртнога, то сёння гэты паказчык скараціўся ў два разы. Дарэчы, да нелегальнага алкаголю эксперты адносяць у тым ліку прадукцыю хатняга вінаробства і самагонаварэння

■ Незабыўнае

У сталіцы адзначылі дзень памяці аварыі на Чарнобыльскай АЭС

Супрацоўнікі органаў унутраных спраў, ветэраны-ліквідатары, навушчынікі міліцыі ўстаноў ушанавалі памяць ахвяр тэхнагеннай катастрофы. Літургію здзейсніў Мітрапаліт Мінскі і Заслаўскі Павел, Патрыяршы Экзарх усяе Беларусі каля праваслаўнага храма ў гонар іконы Божай Маці «Спаполенне загінулых». Там жа былі асветлены званы, якія будуць размешчаны ў званіцы. Пасля літургіі ў парк Дружбы народаў былі ўскладзены вянк і кветкі да памятных знакаў «Ахвярам Чарнобыля» і «Камею міру Хірасімы».

«Шаг наперёд зрабіў увесць строй»

— 26 красавіка традыцыйна аддаём даніну памяці супрацоўнікам, якія, не шкадуючы сябе, абаранялі насельніцтва ад згубнага ўздзеяння радыяцыі, — адзначаў намеснік міністра ўнутраных спраў генерал-маёр міліцыі Аляксандр БАРСУКОЎ. — Абавязкова запрашаем на мерапрыемства курсантаў і маладых вартвых правапарадку, каб на прыкладзе ветэранаў яны выучыліся мужнасці, адвазе і вернасці сваёму абавязку. Не па чутках ведаю пра тую трагедыю, паколькі двойчы выяжджаў у 30-кіламетровую зону. Працаваў міліцыянерам патрульна-паставай службы ў Гомелі, калі аднойчы на пастраўна паведамлілі аб аварыі на ЧАЭС. На пытанне, хто жадае аказаць дапамогу на забурджанай тэрыторыі, увесць строй зрабіў крок наперад.

Цяпер для падтрымання памяці аб гэтай трагічнай падзеі дзейнічае грамадскае аб'яднанне ветэранаў праваахоўных органаў «Шчыт Чарнобыля», якое ўзначальвае палкоўнік міліцыі ў адстаўцы Аляксандр Кузьменка. У дзень памяці ў музеі ўшаноўвалі ветэранаў органаў унутраных спраў Мінскага гарнізона, якія ўдзельнічалі ў ліквідацыі наступстваў катастрофы. Юбілейнага медаля «100 год міліцыі Беларусі» ўдастоены 24 чалавекі. Усяго ў ліквідацыі наступстваў аварыі ўдзельнічалі звыш 11 тысяч супрацоўнікаў органаў унутраных спраў і ваеннаслужачых унутраных войскаў. За праўленую мужнасць і самаадданьня дзеянні многія адзначаныя дзяржаўнымі ўзнагародамі

Матэрыялы падрыхтавала Дар'я КАСКО.